

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม
เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๖ [เช้า]

ประชุมใหญ่”

นี่ก็จะไปมหาวิทยาลัยขอนแก่น ไปที่ไหนเราเป็นห่วงบรรดาพี่น้องชาวไทยชาวพุทธ เรามากมายทีเดียว เพราะฉะนั้นจึงได้เน้นหนักเรื่องอรรถเรื่องธรรมเข้าสู่ใจ ๆ ไม่อย่างนั้น กิเลสก็จะเอาไปถล่มหมด เรียนความรู้มากมายเป็นเครื่องมือของกิเลสได้เป็นอย่างดี ๆ และคล่องตัว เพราะไม่มีอะไรคัดค้านต้านทาน ทำความเสียหายแก่ผู้เรียนมาและผู้อื่นเป็นอันมากทีเดียว เพราะฉะนั้นจึงต้องสอนเรื่องอรรถเรื่องธรรมเข้าเป็นเครื่องคัดค้านต้านทาน ชี้แนวทางให้ แนะนำให้ ไม่อย่างนั้นจะไม่มีอะไรเหลือ

ไปที่ไหนมีแต่ความรู้จรตฟ้า ๆ แต่ความจมจรตกรอกเวจีมันไม่ได้พูดถึงกัน มันหมุนตัว ๆ อยู่ภายในเลย นี่ละที่น่าวิตกวิจารณ์ ทำไมเมืองพุทธเราแท้ ๆ เมืองไทยเรานี้ มันถึงได้หนาเอนักหนาอยากกว้างนั้นะ เราก็มาพิจารณาถึงต้นเหตุ หนาเพราะอะไร ๆ มันก็ไม่พ้นจากพระเรานี่แหละ พระผู้นำ สำคัญมากนะ พระพุทธเจ้าผู้นำ สาวกผู้นำเป็นลำดับ ลำดามา ครูบาอาจารย์ที่มีรากมีฐานสำคัญทางภาคปฏิบัติมาด้วยดีแล้ว ๆ สอนที่ไหนเป็นผล ๆ โลกชุ่มเย็น ๆ ประชาชนชุ่มเย็น ไปที่ไหนชุ่มเย็น นั่นละธรรมไปไหน ไปที่ไหนเพียง มองเห็นพบเท่านั้น มันประสานกันแล้ว ธรรมของท่านกับหัวใจของเรา มันมองไม่เห็นที่ตา นั้นนะ ธรรมของท่านกับหัวใจของเรา กิเลสตัวร้ายแรง ตัวร้ายกาจนี้ก็เหมือนกัน โอ้ มันของเล่นเมื่อไร

เราจึงได้พยายามแนะนำอรรถธรรมให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายทราบ อย่าได้มีแต่ความรู้ทางฝ่ายกิเลสล้วน ๆ ที่เรียกว่าความรู้ของโลกนี้ คือความรู้ที่ผลิตมาจากกิเลส แล้วก็ กิเลสเป็นเจ้าอำนาจครอบครอง ที่นี้กิเลสมันเคยทำความดีงามให้แก่ใคร มันเป็นข้าศึกของ ธรรม เพราะฉะนั้นมันจึงได้สนุกถล่มสัตว์โลกที่อยู่ใต้อำนาจของมัน เพราะไม่มีอะไรคัดค้าน ต้านทาน นี่ละวิตกวิจารณ์มากนะ

ถ้ามีธรรมอยู่ที่ไหน ค่อยชุ่มค่อยเย็น ๆ เราคิดดูตั้งแต่เรานั่งภาวนา วันไหนขัดกับ กิเลสแล้วสู้กิเลสไม่ได้ แหม นอนไม่หลับ เป็นอย่างนั้นนะ หลวงตาบัวเป็นนิสัยอย่างนี้ด้วย นะจึงพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง นิสัยของหลวงตาบัวรู้สึกจะผิดแปลกจากพระทั้งหลายอยู่ไม่ น้อย มันหากมีของมันอยู่นั้นแหละ มีนิสัยแปลก เราพูดถึงเรื่องว่ากิเลสมีอำนาจมาก บีบ

สี่ไฟหัวใจเรา ทีนี้เราทำความเพียรเพื่อจะปราบปรามกิเลสหรือชำระล้างกิเลสนี้ กำลังของความเพียรเราไม่พอ กิเลสเหี้ยมเรานี้ วันนั้นนอนด้วยความทุกข์ความลำบาก เคียดแค้น ให้กิเลส คือไม่ได้หมายถึงว่าจะเอาให้มันคว่ำลงทีเดียวนะ เอาให้ได้เป็นพัก ๆ ๆ ไป พอพักนี้มาอีก หลุดลุ่มลุ่มไม่ได้ นี่ละเจ็บใจพักนี้เข้าใจไหม พอได้แล้ว ทีนี้ภูมิใจ เอาอีก ๆ ไปแพ้มันตรงไหนเป็นแบบนั้นแหละ นอนไม่หลับสนิทเลย อะไรไม่สบาย มองดูอะไรไม่เจริญหูเจริญตา เพราะความแพ้อย่างหลุดลุ่มลุ่มมีอยู่กับหัวใจเรา เรียกว่ากิเลสมันยื่นครอบหัวเราอยู่นี้

ไม่ว่ากินอยู่ปุวยอะไร กิเลสอยู่บนหัวเราด้วยความชนะ ๆ ของมัน เราเป็นบ่อของมัน แพ้อย่างหลุดลุ่ม มันละเรียกว่าหาความสบายไม่ได้ นี่เราเรียนพี่น้องทั้งหลายทราบว่านิสัยของหลวงตาเป็นอย่างนั้น การชนะกิเลสจะให้ชนะเป็นระยะ เป็นเปลาะ ๆ เหมือนอย่างเวลาที่นำพี่น้องทั้งหลายเวลานี้ ได้ระยะนี้แล้วค่อยเอาให้ได้ระยะนั้น ให้เป็นเปลาะ ๆ ไปอย่างนี้ นี่ก็รู้สึกจะเป็นนิสัยฝังมา แล้วเวลามานำพี่น้องทั้งหลายมันจึงมีลักษณะอย่างนั้น นี่ถ้าแพ้ละแหม ว่างั้นเลยนะ

ทีนี้เวลาปฏิบัติ มันก็ชนะจนได้ ความเคียดแค้นนี้เป็นความเคียดแค้นของธรรม เป็นเครื่องชนะกิเลสได้เป็นอย่างดี ไม่เหมือนความเคียดแค้นของกิเลส ถ้าความเคียดแค้นของกิเลสนี้โลกพินาศ เคียดแค้นมากเท่าไรยิ่งสร้างไฟสร้างไฟเผากันได้มาก แต่ความเคียดแค้นของธรรมให้กิเลสเพื่อจะปราบกิเลสซึ่งเป็นตัวข้าศึกนี้ เวลาชนะไปมากน้อยเท่าไร ภูมิใจ ๆ ชนะไปโดยลำดับ ภูมิใจไปโดยลำดับ ถ้าวันไหนแพ้แล้ว วันนั้นนอนไม่หลับเลยนะ นี่เป็นอย่างนั้น นี่ก็ปฏิบัติเป็นอย่างนั้นนะ

พูดถึงเรื่องเวลากิเลสมันหนา เราเรียงลำดับดูเรื่องจิตใจของเราเองแหละ ปฏิบัติธรรม เวลามันหนามันแน่น กิเลสอะไรนี่แหม แม่นยำหมดเรื่องกิเลส ต่อที่ไรเราหงายหมา ๆ เลย ให้อภัยธรรมดาเราไม่ยากพูด ถ้าว่าหงายหมามันถึงใจ ไม่ใช่เป็นเรื่องหยาบโลน พี่น้องทั้งหลายอย่ามาคิดเรื่องนี้นะ ธรรมจะไม่คิดแบบโลก ๆ ถึงจะพูดกิริยาเป็นเหมือนโลกก็ตาม แต่ธรรมจะไม่เป็นอย่างนั้น ต่างกัน เช่นอย่างว่าหงายหมานี่ คือแบบว่าหงายไม่เป็นท่า เข้าใจไหม ไม่มีท่าต่อสู้ใด ๆ บ้าง หงายหมาพอเหมาะกัน ความหมายว่าอย่างนั้น ไม่ได้ไปหมายหรือว่าต่ำทรมอะไรนะ ถ้าวันไหนมันแพ้กิเลสแล้ว ภาวนาเราสู้เป็นพัก ๆ ๆ ไป ถ้าวันไหนชนะกิเลสแล้วภูมิใจ ตั้งทำต่อไปอีก เอาอีกเรื่อย ๆ นะ

คิดดูอย่างที่พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังว่า ไปนั่งน้ำตาร่วงอยู่บนภูเขา ตั้งใจจะไปพัดกับกิเลสให้มันหงายตกภูเขาไปเลย มันฟาดเราหงายหมาตกภูเขาแล้วยังกลิ้งอีกโน่น มันก็

ดีอันหนึ่ง นี่ละที่จับได้ คือออกอกุทานเขียวนะ เคียดแค้นให้มันเต็มหัวใจ เคียดแค้นให้กิเลส ถึงขนาดออกอกุทาน เหนอ มึงเอาภูขนาดนี้เขียวเหรอ เป็นอยู่ในใจนะ มันไม่ได้ออกมาเป็นคำพูด มึงเอาภูถึงขนาดนี้เขียวเหรอ คือมันเอาเราจนน้ำตาร่วง สู้มันไม่ได้ พอตั้งสติบีบลิ้ม ผล้อย ๆ ไม่มีอะไรติดอยู่เลยนะ ตั้งเพื่อลิ้ม ๆ แพ้ตลอด ๆ เลย ทำยังไงก็สู้มันไม่ได้ เหมือนสู้เสือด้วยกำปั้นนั่นเองพูดง่าย ๆ ยังเหลือแต่หัวใจ เคียดแค้นเต็มกำลังถึงขนาดว่า เหนอ มึงเอาภูขนาดนี้เขียวเหรอ เอาละ นั่นตรงที่จะตัดสินกันนะ มึงจะเก่งขนาดไหนก็ตาม ยังไงมึงต้องฟังวันหนึ่ง ให้ภูถอยภูไม่ถอย เอา เวลานี้มึงเอาภูได้อย่างนี้ยอมรับ แต่หัวใจไม่ยอมรับ มันจะพัดกัน

นี่เราไม่ลืมนะ มันเป็นอยู่ในหัวใจเรา เราทำมาอย่างนั้นนี่นะ ไปก็ไม่มีที่ไหนละที่ลับ มีด ลับศัสตราวุธ ก็คือหลวงปู่มั่น เป็นหินลับปัญญา ลับอุบายต่าง ๆ ไปศึกษาอบรมจาก ท่านมาแล้ว ได้แล้ว ไปอีก เอาไปอีก หงายหมาอีก ยังไม่ลืมนะ โถ มึงยิ่งเก่งถึงขนาดนี้เขียว หรือ เหนาะ เอาอีก ถอยกลับอีก เอาอีกอยู่อย่างนั้นนะ มันคืออยู่อย่างหนึ่งที่ว่ามันไม่ถอย แบบถอยกรูด ยอมแพ้ไปเลย อันนี้ไม่มี มีแต่ขยับเรื่อย ถึงแพ้ขนาดไหนก็เคียดแค้นเพื่อจะ สู้ให้ชนะ นี่มันก็เป็นนิสัยอันหนึ่งเหมือนกัน ชนะไปโดยลำดับ นี่ผลแห่งการเอาจริงเอาจัง มีชัยชนะไปเป็นลำดับ ๆ ถ้าแพ้แล้วถอยกรูดนี้ล้มลงไปเลย ไม่มีอะไรเหลือ

นี่ละ เป็นของสำคัญนะเรื่องน้ำใจ กำลังใจเป็นสำคัญมาก อะไรก็ตามถ้าไม่มีกำลังใจ ผลไม่ค่อยมีเท่าที่ควร เป็นฝ่ายดี ไม่ค่อยได้ผลเท่าที่ควร นั่นละที่ท่านว่าโกรธว่าแค้น เราอย่าเข้าใจว่าความโกรธเป็นกิเลสอย่างเดียวนะ ความโกรธของฝ่ายกิเลสก็มี ความโกรธของฝ่ายธรรมก็มีได้เหมือนกัน คือธรรมนั้นโกรธให้กิเลสตัวข้าศึก เอาจนชนะ ๆ เมื่อความโกรธหมดโดยสิ้นเชิงแล้ว ท่านว่า โกรธ ฆตวา สุข เสติ ฆ่าความโกรธได้แล้ว อยู่เป็นสุข นั่น ผลแห่งความโกรธ ถ้าเราโกรธ ความโกรธนั้นก็เป็นตัวกิเลส เอาเราก็โกรธ ฟาดกันนี้ ฆ่าความโกรธได้แล้วอยู่เป็นสุข โกรธ ฆตวา สุข เสติ ฆ่าความโกรธได้แล้วอยู่เป็นสุข ท่านว่าอย่างนั้น

ไอ้เรื่องที่ว่าอะไรก็เป็นแต่เรื่องกิเลสทั้งหมด ธรรมไม่มี ไม่ได้ มีด้วยกันทั้งกิเลสทั้ง ธรรม ความโกรธของกิเลสก็มี ความโกรธของธรรมก็มี แต่ความโกรธของธรรมเพื่อ ฆ่ากิเลส เป็นอย่างนั้นนะ ความอุตสาหพยายามของธรรมเพื่อฆ่ากิเลส ความอุตสาห พยายามของกิเลสเพื่อฆ่าตัวเอง และฆ่าธรรม มันเป็นคู่ ๆ กันอยู่ แต่ผู้ไม่ปฏิบัติหรือผู้ไม่ พิจารณามันก็ไม่เห็นในแง่ของธรรมของกิเลสที่มันมีต่างกันอย่างไรบ้าง เช่นอย่างความ โกรธอย่างนี้ ใครจะไปว่าความโกรธเป็นธรรม ไม่ว่าใครจะว่าโกรธแล้วเป็นกิเลสทั้งนั้น ๆ

แต่เวลาปฏิบัติมันจะเห็นขึ้นในตัวเอง โกรธมันเห็นขึ้นในตัวของเราเอง โกรธแค้นให้กิเลสนี้ โธ ถึงขนาดกุมังเลยนะ แล้วก็ชนะมันได้ด้วยอำนาจของความโกรธความแค้น มุมานะทุกอย่างรวมอยู่ตรงนั้นทั้งหมด ฟาดจนกิเลสพังเป็นระยะ ๆ ไป นี่ความโกรธนี้เป็นธรรม จำเอานะ

ไม่ว่าอะไรคือแยกไปทางกิเลส แยกมาทางธรรมได้ทั้งนั้น ๆ ถ้าเราพิจารณาเอานำมาทำประโยชน์ ถ้าไม่มอบให้กิเลสเอาไปถลุงเสียอย่างเดียว นี่ให้พากันพยายามทุกคน ๆ

แล้วนี่ทองคำเราก็ได้เป็นระยะ ๆ ไป มาตรการนี้ก็คิดว่าจะได้ทองคำสัก ๕๐ กิโล ระยะนี้ก็ดูได้ ๔๘ กิโลแล้ว ก่อนจะถึงวันกลับ ควรจะได้ ๕๐ กิโล ให้ได้เป็นระยะ ๆ ไป ดูเหมือนว่า ๔๘ กิโลแล้ว ตั้งแต่ออกจากอุดรไปจนถึงมาถึงที่นี่ นี่ดูเหมือน ๔๘ กิโล ยังอีก ๒ กิโล แล้ววันที่ ๒๓ เป็นวันกลับ ใน ๓ วันนี้เป็นวันตัดสินทองคำ ๒ กิโล กับการกลับของหลวงตาบัว กลับด้วยความแพ้หรือกลับด้วยความชนะ จะมอบให้พี่น้องทั้งหลายตัดสินให้หลวงตาเองนะ หลวงตาตัดสินตัวเองไม่ได้ เพราะเป็นผู้ต้องหา ต้องเป็นผู้เหนื่อนั้นมาตัดสิน เข้าใจหรือ นี่ได้ ๔๘ กิโลแล้ว ต่อไปอีก ๕๐ แล้วต่อเข้าไปอีก

พูดไปตามความหวังของเราที่จะได้แค่ไหนก็เอาให้เต็มกำลังของเราที่แล้วก็แล้วกันนะ นี่หากว่าเดือนเมษาฯ นี้ ถ้าพอที่จะได้ทองคำน้ำหนัก ๕๐๐ กิโล มอบคลังหลวง เราก็อยากมอบในเวลานั้น เพราะเป็นรอบที่เหมาะสมด้วย คือเป็นรอบที่เราเริ่มนำออกช่วยชาติเดือนเมษาฯ ครบรอบนี้ ถ้าได้ทองคำมาอีก ๕๐๐ กิโล เหมาะสมมากทีเดียว อย่างนี้แล้วไม่ปรารถนามากนักละ เวลานี้กำลังปรารถนาอยู่ใน ๔๘ กิโลเพื่อ ๕๐ กิโล เอาแค่นี้ก่อนนะต่อไปค่อยขยับไปอีก ๆ

ทองคำเราเป็นหัวใจของโลก หัวใจของพี่น้องชาวไทยเราอยู่ที่ทองคำทั้งหมด หลวงตาได้พิจารณาเต็มสติเต็มส่วนแล้ว จึงได้ประกาศออกมาให้พี่น้องทั้งหลายทราบ อันนี้เป็นจุดสำคัญมาก ทั้งความบกพร่องและความสมบูรณ์ ความบกพร่องเสียมาก นี่ละเราหนุนเข้าไปให้เป็นความสมบูรณ์ เป็นมงคลมาก จึงต้องพยายามให้ได้ในจุดนี้ ได้เป็นพัก ๆ ไปพอถึง ๑๐ ตันแล้ว เราพอใจละในทองคำ

การช่วยชาติคราวนี้เป็นคราวที่ยิ่งใหญ่มาก เมืองนอกเมืองนาทั่วโลกเขาทราบกันหมดว่าเมืองไทยเรากำลังช่วยตัวเอง มีหน้าซำเขายังทราบอีกว่า มีพระเป็นหัวหน้าอยู่ด้วย ประชาชนก็คือรัฐบาล รัฐบาลเคยนำมาแล้ว ถึงจะได้มากตีมากขนาดไหนก็ตาม เขาก็เคยชินมาแล้ว ไม่เคยได้ยินเหมือนพระนำหน้า พระนำหน้าเขาเพิ่งได้ยินหนเดียวนี้ เขาก็มา

จ้อหลวงตาบัวอยู่ที่นี่ ความขายน้้าขายตาก็จะมาอยู่กับหลวงตาบัว หลวงตาบัวพาพี่น้องทั้งหลายนำเพื่อให้ได้ทอง ๑๐ ตัน ฟาดนี้หงายหมาไปเลย อู๊ย อย่าให้ได้ยินนะ อย่าให้หลวงตาบัวได้ยิน ให้ตายเสียก่อนถึงได้ยินเถอะ เพราะอยู่ชั้นพอดิบพอดิจริง ๆ กับกำลังของพี่น้องชาวไทยเรา ๖๒-๖๓ ล้านคน

เวลานี้ทองคำก็เรียกว่าขาดอยู่ คือได้ทองคำมาตั้ง ๕,๖๐๐ กิโลแล้วนะ ที่เราจะให้ได้ ๑๐ ตัน ยังขาดอยู่อีก ๔,๔๐๐ กิโล เออพยายามบึกบึนกันให้ได้ เป็นน้ำใจพี่น้องชาวไทย เราแสดงออกเป็นความรักชาติเต็มจุดที่หมายที่เราต้องการไว้ ส่วนดอลลาร์เรารู้สึกว่าจะเบาใจอยู่แล้วว่าจะได้ถึง ๑๐ ล้านแหละ กว่าทองคำจะได้ถึง ๑๐ ตัน คิดว่าดอลลาร์จะได้ ๑๐ ล้าน ไม่ต่ำกว่านั้น เพราะดอลลาร์ ๑๐ ล้านมันเบากว่าทองคำ ยกง่ายกว่ากัน คล่องตัวกว่ากัน แต่ทองคำหนัก กว่าจะได้ถึง ๑๐ ตัน คิดว่าดอลลาร์นี้ต้องได้ถึง ๑๐ ล้าน เวลานี้ก็ ๗ ล้าน ๒ แสนกว่าแล้ว ดอลลาร์ที่ได้รับเพิ่มหลังจากการมอบเข้าคลังหลวงเรียบร้อยแล้วนั้น เวลานี้ได้ ๙๒,๖๐๑ เหรียญ ต่อไปก็เข้าเป็นแสน น้ำมัน ๗ ล้าน ๒ แสนกว่า เดียวน้ำมันคงเข้าไป ๓ แสนแล้วละ ดีไม่ดี ๓ แสนกว่า

นี่พระเจ้าพระสงฆ์ ท่านก็รู้สึกที่ท่านเป็นทุกข์เป็นลำบากเหมือนกัน พระสงฆ์ทั่วประเทศไทยหลังไหลกันมาด้วยความลำบากลำบาก เพราะเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่คอยทำลายชาติศาสนาของเมืองไทยเราให้ล่มจม เป็นมาตลอดอย่างนั้น ไม่รุนแรงอะไรมากนัก ก็เป็นมาพอให้รำคาญดี ๆ นี้แหละ มาคราวนี้รู้สึกจะหนักขึ้นกว่าทุกคราว จนถึงขนาดว่าพระทั่วประเทศไทยผู้มีความจงรักภักดี กราบไหว้ต่อศาสดา พระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์อย่างสนิทใจนั้น ต่างองค์ก็เคลื่อนไหวนมาแล้ว

วันที่ ๒๒ ก็จะมีประชุมที่วัดโศการาม เรื่องราวอะไรท่านจะแสดงออกจากร้ำใจของท่าน โดยถือธรรมเป็นหลักเกณฑ์ ท่านจะไม่แยกแยะ หรือเหยียบย่ำทำลายธรรมวินัยแต่ข้อใดข้อหนึ่งในการแสดงออกในเวลาประชุม นั้น ท่านจะแสดงนี้ออกให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายผู้จะฟัง ๆ นี้อาจจะออกทางวิทยุในเวลาไหนก็ได้้นะ เวลาท่านมาอ่านนะ อาจจะออกทางวิทยุ เพราะพระนี่จะจำนวนไม่น้อย ทั้งเรียกว่าทั่วประเทศไทย ไม่ได้นิยมถึงธรรมยุต มหานิกายนะ ลูกของพระพุทธเจ้าอันเดียวกันหมดนั้นแหละ เวลานี้มารวมกัน ทั้งสองนิกายมารวมกัน เพราะเรื่องนี้จะถูกทำลาย อย่างที่ท่านทั้งหลายเห็นแล้วนะ อ่านมีก็ข้อซึ่งเป็นตัวทำลายเป็นเพชรฆาต ๆ นี้ ก็ข้อที่เขาอ่านที่มีคัดค้านอะไรกันมา อันนี้จะออกสนามเลยละ คราวนี้ออกเลย คอยฟังก็แล้วกัน

อันที่อ่านมาแล้วมันมีข้อของ พ.ร. บ. พ.ร.แบ พ.ร. บิบ นะ มีข้อ นั้นนะเขาจะยกขึ้นสภา จะเหยียบลงไปทั้งชาติ ทั้งศาสนาในระยะเดียวกัน เพราะทำให้เกี่ยวโยงกันแล้วลากลงให้จมด้วยกัน ผู้ที่มีรื้อฟื้นนี้ก็จับเข้ามาด้วยกัน เอาอีกเหมือนกัน ทั้งสองเข้าด้วยกัน ที่มาประชุมใหญ่ของพระคราวนี้ แสดงน้ำใจของท่านเองออกมา เราไม่ไปเที่ยวบีบบังคับองค์ไหนทำอะไร ๆ องค์ไหน ๆ มีแต่การปรารภ หรือแสดงเรื่องราวสู่กันฟังในความผิดถูกชั่วดีของทั้งสองอย่าง ฝ่ายที่จะทำลายกับฝ่ายที่จะต่อต้านหรือส่งเสริมรักษาออกมาพิจารณา บรรดาพระสงฆ์ทั้งหลายที่ได้ทราบเรื่องราวแล้ว ต่างองค์ก็ต่างได้เรียนหลักธรรมหลักวินัยมาถูกต้องเรียบร้อยแล้ว ก็ออกมาด้วยกัน นัดกันประชุม ออกมาแสดงความเห็นเต็มหัวใจตามหลักพุทธศาสนา เรียกว่าออกมาอย่างเต็มที่ละ คราวนี้จะออก วันที่ ๒๒ ท่านจะออกมาแสดงให้เห็น

นี่คือกำลังของน้ำใจแห่งลูกศิษย์ตถาคตเรา มาแสดงความจงรักภักดีต่อองค์ศาสดาที่ประทานพระโอวาทไว้สมบูรณ์แบบทุกอย่างแล้ว ไม่มีอะไรบกพร่องแล้ว เมื่อได้ทราบว่า มีเหตุการณ์อะไร ๆ ที่จะมาเกี่ยวข้อง ด้วยอำนาจบาตรหลวงอะไรก็แล้วแต่เถอะ ทางนี้จะออกต้านทานกันเลย วังนั้น พูดตรง ๆ อย่างนี้ ควรจะหนัก ๆ ควรเบา ๆ ควรขาดไป คอขาดไปทั้งประเทศ ก็ขาดไปเลย ทำเหาะ ๆ แหะ ๆ ไม่ได้ ชาติไทยจะจมจริง ๆ ศาสนาจะจมจริง ๆ ถ้าต่างคนต่างอยู่เสียบ ๆ ๆ ทางนั้นบินเข้ามา ๆ กลืนเข้ามาเรื่อย มันหมดไป ๆ เจ้าของสมบัติเหล่านั้นหลับครอก ๆ ใช้ไม่ได้วังนั้นเลย

นี่ละเหตุการณ์ที่มันจะรับกันตามนี้ กระเทือนไปทางรัฐบาลทางไหนก็เอา พระสงฆ์เราเป็นประธานอันใหญ่หลวงทั่วประเทศไทย จะมารวมกันแสดงออก เท่านั้นละเรื่องราวท่านทั้งหลายก็จะทราบ นี่เป็นเจตนาที่บริสุทธิ์ของพระทั้งหลายที่มาคราวนี้ เพื่อปกป้องพระพุทธศาสนา และชาติไทยเราในงานอันเดียวกันนี้ เพราะเรื่องอันนี้มันเกี่ยวโยงกันหมดเกี่ยวโยงทั้งศาสนา เกี่ยวโยงทั้งชาติ ถ้าว่าจมก็ว่าเอาให้จมทั้งสอง ต้านทานหรือฟื้นฟู เอาทั้งสองอีกเหมือนกัน กรุณาทราบไว้ตามนี้

นี่พูดให้พี่น้องทั้งหลายทราบไว้เท่านั้นเองนะ ต่อจากนี้จะให้ศิลาให้พรก็เลิกกัน

(โยม : ภาวนาจนเวทนาดับสนิท แต่มีคนมาเรียกเจ้าคะ) นั่งภาวนาเป็นยังงัย เริ่มต้นให้ฟังหน่อย มันน่าฟังไหม (เริ่มต้นเวทนามากเลยเจ้าคะ ๒ ชั่วโมงกว่า เลยหลุดเวทนา ไม่มีตัวตนเลยเจ้าคะ) ก่อนที่จะไม่มีตัวตนเป็นยังงัย (มันเวทนามากเลยคะ มันเจ็บปวด) จนถึงเป็นความสลบไปเลย (ไม่ถึงสลบเจ้าคะ พอมันหลุดแล้วมันจะนิ่งไปเลยเจ้าคะ) ให้วังกั้นซี ก็

นี่มันเคยผ่านสนามรบเหล่านี้มาแล้ว (มันตั้งให้ได้ยินเลยนะคะ ดับเงียบสนิทไม่มีตัวตน) แล้วร่างกายหายเงียบเลย (แต่รู้) ความรู้ไม่ลบ เพราะความรู้ไม่เคยตายก็บอกแล้ว หากพูดอะไรไม่ได้นะความรู้นี้ เมื่อไม่เกี่ยวกับอะไรแล้วเราจะพูดได้แต่ว่าสักแต่ว่า จะไม่ใช่สักแต่ว่า แบบไม่มีคุณค่าราคานะ คือแยกออกจากนั้นอีกชนิดหนึ่ง ไม่ได้ ผิดจากความจริง สักแต่ว่าปรากฏ คือความรู้ที่ปรากฏ คือละเอียดขนาดนั้น เราจะพูดให้เด่นกว่านั้นไม่ได้ เดี่ยวจะเป็นสองเป็นสามไป

(แต่มีคนมาเรียกเจ้าคะ เขาจะบาปไหมเจ้าคะ) บาปบุญยังงไรเราจะคอยตัดสินให้ (เวลามาภาวนาทีหลัง ใจมันพะวงเจ้าคะ ใจมันจะนึกอยู่เรื่อย) นึกอะไร (นึกว่าทำไมไม่นำมาเรียกเลยเจ้าคะ) ไปหาเป็นบ้าไปแล้วอะไร เราคอยจะเอาเหตุเอาผล เอาว่าไป มีหนเดียวเท่านั้นเธอ (ที่ดับสนิทจะมีหนเดียวเจ้าคะ) ให้พิจารณาลงปัจจุบัน ไม่ต้องกลัวเรื่องตายเรื่องเป็นอะไร ไม่ต้องกลัว ให้ดูทุกซ์ด้วยความรู้ของเรา (คะ ในบางครั้งตัวจะใหญ่มากใหญ่เท่าภูเขาเลยเจ้าคะ) ใหญ่กว่านั้นก็ใหญ่ เราเคยมาหมดแล้ว เอาพูดไป อะไรมันก็รู้ไปหมด ไม่ใช่คุย ก็มันผ่านมาหมดแล้ว นอกจากอะไรไม่มาสัมผัสก็ไม่ดึงออกมารับกันเท่านั้นเอง (บางครั้งเหมือนมีมาวูบมาชนแรง ๆ) แล้วหมามาด้วยกันไหม (ไม่มีอะไร แต่เหมือนแบบวูบมาชนจะหายหลังเจ้าคะ) หมีมาชน แล้วหมามากัดเข้าไป สักเดี๋ยวก็เผ่น สักเดี๋ยวก็ภาวนาไม่ได้ นั่นตรงนั้น เราถามจุดตรงนั้น มีแต่คอยจะอ่อน

ฟังย่อ ๆ นะ อย่าฟังมาก เราจะพูดให้ฟังย่อ ๆ ทุกขเวทนามามากขนาดไหน เอาซักมันโล่มันอยู่ในทุกขเวทนา อย่าต้องการให้มันหายนะ มันจะทุกซ์มากทุกซ์น้อยเอา เป็นความจริงอันหนึ่งของกองทุกซ์ เราไม่ต้องไปเสริมไปตัดมันออก อยากให้มันหายเท่าไรยัง ทวีนะความทุกซ์ ถ้าเราอยากให้หายเท่าไรยังทวีรุนแรง ความอยากนั้นเป็นกิเลสอันหนึ่ง เพราะฉะนั้นเวลามันทุกซ์มาก ๆ ทุกซ์ตรงไหน ใครเป็นทุกซ์ โล่เข้าไปตรงนั้น อันไหนเป็นทุกซ์ มันจะหนักกว่าเพื่อนอยู่คือจุดไหน จุดนี้เป็นทุกซ์เธอ สมมุติว่าหนัง เนื้อ เอ็น กระดูก อะไรเป็นทุกซ์ โล่เข้าไป ถ้าว่าหนังเป็นทุกซ์ ทุกซ์ดับไปแล้วทำไมหนังจึงมีอยู่

ถ้ามันเป็นอันเดียวกัน แล้วเนื้อ เอ็น กระดูก เวลาทุกซ์ดับไปแล้ว ทำไมเนื้อ เอ็น กระดูก ร่างกายของเราทั้งหมดจึงมีอยู่ ถ้ามันเป็นอันเดียวกัน มันไม่ใช่อันเดียวกัน นี่เรียกว่าทางด้านปัญญา ซักกันอยู่นั้นไม่ให้ออกนะ หมุนตัว ทุกซ์มากเท่าไร สติปัญญายิ่งหมุน เป็นธรรมชาติไปเลย เราจะทนเอาเฉย ๆ ไม่ใช่ทาง ไม่ถูก ต้องใช้ด้วยปัญญา ทนเอา ตายก็ตาย ตายด้วยความพินิจพิจารณาตลอดเวลา ซักเข้าไป มันทุกซ์มากเท่าไรยังหมุนเข้าไป สติ

ปัญญา สักเดี๋ยวก็จับความจริงได้ คราวน้ำมันก็เวกออกเลย จิตก็ลงฝั่งเลย นั่นหายเงิบ ความทุกข์ทั้งหลายที่เผาร่างอยู่นี้เหมือนกับไฟเผาเผาขนซุง เราเป็นเหมือนขนซุง ทุกขเวทนาเป็นเหมือนไฟเผา ดับวูบหมด นี่ประการหนึ่ง แต่มันต้องเป็นเองนะ เราไปแต่งไม่ได้ ให้เป็นเองโดยหลักธรรมชาติ เมื่อมันเป็นแล้ว เราก็นำมาพูดได้ แต่เราไปตกแต่งมันไม่ได้เวลานั้น

อีกอย่างหนึ่ง เวลามันพิจารณาครบหมดแล้ว ที่นี้ต่างอันต่างจริงไปหมด ไม่มากระทบกัน ทุกข์มากน้อยเพียงไรก็เหมือนทุกข์อยู่ภูเขาลูกหนึ่ง เรายืนดูทุกข์อยู่นั้น มันไม่เข้ามาถึงใจ ไม่กระเทือนใจ นี่ต่างอันต่างจริงอยู่อย่างนั้น ร่างกายทุกส่วนก็ต่างอันต่างจริง ทุกข์ก็เป็นของมันต่างอันต่างจริง จิตก็เป็นจิต ต่างอันต่างจริงแล้วไม่กระทบกัน จากนั้นจิตก็แน่วลง แต่ไม่แบบที่ว่าพริบนะ มันต่างกัน แน่วลง ปล่อยหมดเลย นี่อันหนึ่ง แล้วเป็นผลเลิศเลอเหมือนกัน อาการที่ลงต่างกัน เมื่อลงถึงที่แล้วผลเหมือนกัน มันเป็นยังงี้ก็ให้เป็นอย่างงั้น เราอย่าไปตกแต่งมัน หรืออยากให้เป็นอย่างงั้นอีก อยากให้เป็นอย่างนี้ ไม่ได้นะ ผิด

นี่เรื่องรบกับทุกขเวทนา หลวงตาได้เป็นมาแล้ว ท่านทั้งหลายเชื่อหรือไม่เชื่อก็ตาม นี่เคยพูดให้ฟังแล้ว ภาวนาตลอดรุ่ง ๆ ถึง ๙ ค่ำ ๑๐ ค่ำ เว้นสองค่ำบ้าง สามค่ำบ้าง นี่ค้ำเดียวก็ยังไม่ได้อะไร ได้ ๒ ชั่วโมง เราฟาด ๑๒ ชั่วโมง ๑๓ ชั่วโมง จนกระทั่งกันแตกแตกเลอะ เอามาพูดอะไรซี่ปะตัวนี้ ที่นี้เวลาคุยเขี่ยขุดค้นกัน มันก็เต็มเหนี่ยวของมันนั่นแหละ ทุกข์มากเท่าไร สติปัญญายิ่งหมุนตัว ๆ ท้นกับเหตุการณ์แล้วลงพริบเลย นี่เรียกว่าธรรมแก่กิเลส ความหลงทุกข์ก็เป็นกิเลสอันหนึ่ง ทุกข์มันเป็นของจริงอันหนึ่ง แต่ความไปหลงมันนะซิ ไปแบกทุกข์เข้ามาเป็นกิเลสประเภทหนึ่ง เวลามันรู้แล้วก็ลง ต่อไปมันก็มันคงจิตใจ จะเป็นจะตายก็เถอะ จะเอาความจริงนี้ให้ได้ ที่นี้ก็เป็นพยานอย่างใหญ่หลวง มันจะทุกข์ขนาดไหนไม่เลยตาย เอาตรงนั้น เอาตายครอบเอาไว้ ไม่เลยตาย เวลาจะไม่ตาย จะพิจารณาให้รู้หมด

จำเอานะ เอาละไม่พูดมาก ไปพิจารณา ให้ภาวนาอีก อย่าไปถือสัญญาอารมณ์ ความทุกข์ยากลำบากในการพิจารณาเป็นอารมณ์ไม่ได้นะ ต้องลงปัจจุบัน เราอยากได้ เห็นเวลาที่ว่าจิตมันลงนี่ สำหรับเราเองนั่งตลอดรุ่งทุกคืน ได้ทุกคืน ธรรมอัศจรรย์ที่ว่านี่ เป็นแต่เพียงว่าลงช้าหรือเร็วต่างกัน ถ้าวันไหนจิตพิจารณาเกาะไม่ติดสนิทดี วันนั้นช้า ถ้าวันไหนจับติดปั๊บ พุง ๆ เดียวก็พุงเลย เร็วอย่างนี้ ลูกขึ้นมาเดินไปได้เลย ถ้าอย่างนี้ละ

ถ้าแบบที่ว่าพืดกันเสียจนเต็มเหนี่ยว ล้มลุกคลุกคลานจะสลับสไล จนกระทั่งถึงเวลาลุกแล้ว ต้องได้จับขาตั้งออกนะ มันตายหมดแล้ว ส่วนนี้ยังดี ส่วนนี้ตายหมด จับนี้ไม่รู้เรื่องเลย เป็นท่อนไม้ท่อนฟืน ลุกไม่ได้นะ ลุกล้มตุมเลย ล้มไปแล้วขาใดก็ขานั่นอยู่งั้น มันไม่กระตุกกระตัก เราต้องจับขาตั้งออก ทีนี้เวลาเรารู้เรื่องมันเรียกว่าวิชานี้จบ พอวันนี้เรารู้แล้วว่าทุกข์มากที่สุดนี้ การลุกนี้จะต้องลุกแบบมีสติปัญญารักษาตัว พอจะลุกเราก็จับขาตั้งวางออก นุ่นฟังซิ ขาไม่รู้เรื่องนะ มันตายหมดแล้ว วางแล้วต้องกำหนด ถ้าหากว่าเรากระตัก ๆ ได้อย่างนี้แสดงว่าต่อไปนี้มันจะลุกได้

ถ้ากำหนดกระตักดูยังเฉยนี้ อย่าไปฝืนนะ ฝืนล้มเลย ต้องกำหนดดูจนกระทั่งกำหนดกระตักนี้ว่าทำอะไร ๆ ได้ คู่ลองดู เขี่ยทดลองดู ได้แล้วลุกได้ ถ้าไม่อย่างนั้นอย่าลุก ลุกล้มตุมเลย ไม่มีทำนะ นี้อวิธีการปฏิบัติทุกข์หรือไม่ทุกข์ เคยพิจารณามาแล้ว พอมาพูดนี้มันเข้าใจหมดนั่นแหละ ฟังซิพิจารณามาสักเท่าไรแล้ว นอกจากไม่พูดเท่านั้น เมื่อไม่มีเหตุก็ไม่พูด ถ้ามีเหตุก็พูดได้ทันทีเลย สำหรับนิสัยเราเป็นนิสัยอย่างว่า คือมันต้องผาดโผนเรียกว่า เหลือตายแล้วค่อยยังเป็นคนมา

ถ้าธรรมดานี้ไม่ได้ในชั้นเหล่านี้ แต่ถึงชั้นมันเป็นอัตโนมัตติของมันแล้ว อันนั้นเป็นอีกชั้นหนึ่ง ชั้นที่กำลังพืดกำลังเหวียงนี้หนักมากที่สุดในชั้นเหล่านี้แหละ พอเลยจากนั้นไปแล้ว ไปถึงชั้นอัตโนมัตติมันหมุนไปเอง แก๊กิเลสไปเอง ๆ แล้วความเพียรนี้ได้รั้งเอาไว้ ที่ได้หนุนให้เป็นความเพียรไม่มี นอกจากมันจะเลยเถิด คือความเพียรกล้า หมุนตลอด ๆ ถึงไม่ได้หลับได้นอน กลางค้ำกลางคืน กลางวันก็มีคือนอนไม่หลับ หมุนตลอด ตีต่อยกันตลอดระหว่างกิเลสกับธรรม นี้เรียกว่าอัตโนมัตติ ถึงชั้นอัตโนมัตตินี้แล้วจากอัตโนมัตตินี้แล้วเชื่อมเข้าไปมหาสติ มหาปัญญา อันนี้ยิ่งละเอียดมากนะ

พอเข้าถึงมหาสติ มหาปัญญา คือสติปัญญาอัตโนมัตตินี้เรียกว่ามันยังเป็นคลื่น ๆ อยู่ มันจะเร็วขนาดไหนก็มีลักษณะเป็นคลื่น ๆ พอก้าวเข้าสู่มหาสติ มหาปัญญาแล้วราบเรียบไปเลย ทีนี้ซึมซาบ ถ้าว่าปัญญาที่ซึมซาบไปเลย ๆ ไม่มีคลื่น นี้ละเอียดต่างกัน การปฏิบัติธรรมพระพุทธเจ้าหาที่ต้องดีไม่ได้แล้ว ขอให้ปฏิบัติตามเถอะนะ เอะละแค่นี้

อ่านและฟังธรรมเทศนาหลวงตา วันต่อวัน ได้ที่

www.Luangta.com or www.Luangta.or.th